

Alles wat hij ondernam deed hij goed en met geestdrift. Aan de feestdis van de sportbroeders is er ademloos naar zijn aanstekelijk enthousiasme geluisterd. Daarin was hij een Rotterdammer met een Franse virtuositeit. Voor talloze jongeren en voor de meer bezadigde bestuurders van verenigingen was hij een geziene en geliefde figuur. Zo was hij de nuttige kampioen van een gezonde vrijetijdsbesteding reeds in de dagen toen algemeen gold: 'Sport is geen bestuurszaak'.

Nooit heeft iemand deze man één onbetamelijk woord horen uiten. Hij stond correct, verstandig en vriendelijk tegenover het leven. Maar dat leven heeft hem de bitterste beproevingen niet bespaard. Gesterkt door zijn geloof heeft hij alles alleen gedragen. Maar zijn vrienden en vriendinnen bleef hij verrijken met wat hem moreel en materieel was geschonken.

De Nederlandse regering erkende zijn verdiensten door hem te benoemen tot ridder in de orde van Oranje-Nassau en de Franse regering schonk hem het commandeurskruis in de 'Orde du Mérite Agricole'.